

spadá. Z toho plyne, že žal. úřad nemohl se z důvodu, jež jedině v rozhodnutí svém uvádí, sprostiti povinnosti, vyplývající pro něho z uvedeného zdejšího nálezu, pročež slušelo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

č. 6458.

Státní zaměstnanci: * Služební poměr nižších zřízenců silničních, mostních a vodních, upravený výnosem min. veř. prací z 27. prosince 1920 č. j. 5608/XIV ex 1920 a z 10. dubna 1923 č. j. 265/162 pres. ai 1923, jest povahy soukromoprávní.

(Nález ze dne 5. dubna 1927 č. 7000.)

V ě c: Marek R. v Bratislavě proti referátu ministerstva veřejných prací v Bratislavě o zaopatřovací požitky.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e o d m í t á j a k o n e p ř í p u s t n á .

D ů v o d y: St-1 byl v době od 1. července 1889 do 30. prosince 1890 zaměstnán jako kancelářský sluha u stavebního dozorčího úřadu v B. Dne 30. prosince 1890 byl převzat do služeb uher. stát. drah v poměru mýtníka na dunajském mostě v B. Po převratu vstoupil do služeb čsl. státních drah a zůstal v těchto službách až do roku 1925, kdy byl dekretem refer. min. veř. prací v Bratislavě z 27. února 1925 převzat dnem 21. února 1925 do stát. služby stav. na Slov. jako výběrčí mostního v kategorii nižších zaměstnanců silničních, mostních a vodních s ponecháním dosavadních služ. požitků. Výnosem presidia ref. min. veř. prací v Bratislavě z 28. srpna 1925 přeložen byl st-1 na základě § 16, odst. 1 podle obdoby § 13 zák. č. 286/24 do trvalé výslužby se zákonnými odpočivnými požitky počínajíc dnem 1. září 1925. Nař. rozhodnutím byly st-li vyměřeny odpočivné požitky v základě celkové započítatelné služ. doby 37 roků 2 měsíců a 1 dne.

Maje rozhodovati o stížnosti, musil se nss nejprve zabývati otázkou, zda služ. poměr st-lův k státu čsl. jest poměrem veřejnoprávním či soukromoprávním, neboť pouze v případě, že by služ. poměr st-lův k státu čsl. byl povahy veřejnoprávní, mohl by nss judikovati o sporu, který z tohoto poměru vzešel.

Služ. poměr st-lův k státu čsl. založen byl tím, že st-1 byl shora zmíněným dekretem referátu min. veř. prací v Bratislavě ustanoven výběrčím mostního v kategorii nižších zaměstnanců silničních, mostních a vodních. Po názoru nss-u byl služ. poměr st-lův tímto dekretem založený poměrem soukromoprávním. K tomuto názoru dospěl nss v základě těchto úvah:

Služ. poměr je zásadně povahy soukromoprávní (§ 1151 a násl., zejm. § 1163 o. z. o.). Veřejnoprávním je služ. poměr jen tehdy, byl-li za takový výslovně prohlášen zvláštní normou, nebo když veřejnoprávní povaha (ráz) jeho vyplývá z určitého zákonného ustanovení, zejména, je-li tu právní norma, která dává kompetenci k rozhodování o takovém poměru úřadům správním. Takovou právní normu, z níž by nepochybně vyplýval veřejnoprávní charakter služ. poměru nižších zřízenců siln., mostn. a vodních — a contrario vyšších zaměstnanců téže kategorie, jichž služ. poměr upraven byl zák. z 28. května 1919 č. 307 Sb. — nss neshledal.

Za takovou právní normu nelze zejména uznati ani výn. min. veř. prací z 27. prosince 1920 č. 5608/XIV ex 1920 — ve znění pozměněném výn. téhož min. z 10. dubna 1923 č. 265/162 ai 1923 —, jímž byl naposledy upraven služ. poměr zaměstnanců zmíněné kategorie. Přes to, že zmíněným právě výnosem byly dopodrobna (po vzoru úpravy služ. poměru stát. zaměstnanců) upraveny jak služ., tak i zaopatř. požitky těchto zaměstnanců a v hrubých obrysech stanovena i některá jejich další práva a povinnosti, přece jen nelze z výnosů těch ještě dovoditi, že by služ. poměr zmíněných zaměstnanců k státu čsl. měl charakter poměru veřejnoprávního, neboť chybí v něm zejména i ono rozhodné kritérium poměru veřejnoprávního: příkázání sporů z tohoto poměru vzházejících do kompetence úřadů správních. Že konečně i úmysl vlády při vydání oněch výnosů nesl se k tomu, aby jimi založen byl jen soukromoprávní služ. poměr těchto zaměstnanců ke státu čsl., tomu svědčí zejména úvodní slova cit. výn. 5608/XIV ex 1920, kde se min. výslovně odvolává na čl. X. zák. 541/1919, jímž vláda byla zmocněna, aby podle zásad cit. zák., kterým v některých směrech byl nově upraven služ. poměr stát. zaměstnanců pragmatikálních, upravila také služ. poměr ostatních zaměstnanců, čímž pomýšleno v první řadě na ony zaměstnance, jichž služ. poměr k státu čsl. jest pouhé povahy soukromoprávní.

Že by snad byl st-l nabyt charakteru veřejného zaměstnance jiným individuálním aktem, t. j. úředním dekretem vydaným příslušným k tomu úřadem, jímž by veř. zaměstnancem republiky čsl. byl jmenován, st-l netvrdí.

Není-li však ani generálního zákonného předpisu, jenž by byl zaměstnance zmíněné nižší kategorie zařadil mezi zaměstnance veřejnoprávní, ani individuálního aktu jmenovacího, jímž by st-li charakter takový byl udělen, sluší jeho služ. poměr považovati za soukromoprávní. Ale pak brání nss-u 3 a) zák. o ss, aby o nárocích z poměru toho vyvozených judikoval.

Č. 6459.

Stavební právo. — Administrativní řízení. — Řízení před nss-em (Slovensko): Nájemce budovy není stranou v řízení o stavebně-policejní demoliční rozkaz, a to ani s hlediska předpisů zák. o ochraně nájemníků.

(Nález ze dne 6. dubna 1927 č. 3579.)

V ě c: Josef B. v T. proti exposituře župního úřadu v Rožnavě o příkaz zbourati dům.

V ý r o k: Stížnost se jednak odmítá jako nepřípustná, jednak zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Podáním z 22. prosince 1925 oznámil Arpád B., majitel domu v T., okresnímu úřadu tamtéž, že dům ten je již více než stoletý, stavěný ze dřeva a nepálených cihel, a že je tak schátralý, že hrozí sesutím; poněvadž oprava je prý již nemožna, je třeba zbourati jej. Žádá tedy, aby zavedeno bylo stavebně-policejní řízení, a aby po provedení znalecké přehlídky na místě samém nařizeno bylo dům ten zbourati. Výměrem z 24. února 1926 prohlásil okr. úřad v T., že podle znal. posudku